

Powrót

Rażony obopólną nierozkwitłością
cofam się nagle.
Uciekam od rozprutej piersi,
odwróciwszy głowę.
Lękam się każdej warstwy
tego owocu zmiennego.
Pragnę uciec w Biblię,
lecz ona wciąż odrzuca mnie
na szaniec grzechu miłości.

Jestem teraz rozpięty
na skale dziobania.
Odrastają aorty.
Jednak...
wzywam w sobie Heraklesa
i zrywam kajdany.
Chwytam się wiecznej
pracy – kucia uczucia.
Już wkrótce...
Już wkrótce
będę spijać nektar
słów kochania.